

OP WEG NAAR COMPOSTELA

AUXERRE
BOURGES
(deel 9)

VOORSTELLING TOCHT

Het is de bedoeling dat ik een pelgrimstocht onderneem naar Santiago de Compostela, vertrekkend aan de Waddenzee (in het noorden van Nederland) tot de Atlantische oceaan in Spanje, via verschillende GR- en pelgrimspaden. In de zomermaanden doe ik het noordelijke gedeelte en in de wintermaanden doe ik het zuidelijke gedeelte langs de historische route “Via de la Plata”. Hieronder een schets van de route die ik nu gelopen heb.

Op de volgende bladzijde toon ik de route in zijn geheel. Het traject met de rode bolletjes is het traject dat ik reeds heb afgelegd. Het traject aangegeven met de blauwe bolletjes is het traject dat ik nu gelopen heb. De zwarte verbindingslijnen dienen nog gelopen te worden.

Wie is deze pelgrim?

Ik ben Ludwig D'Haese, ben 58 jaar, heb een vrouw en drie kinderen en twee kleinkinderen, allemaal jongens (behalve mijn vrouw). Ik woon in Merchtem en ben een politieagent (vroegere rijkswachter) op rust. Wandelen is mijn passie en maandelijks trek ik er voor een tiental dagen op uit, soms alleen en soms met een klein groepje. Ik doe dit het gehele jaar door, dus ook in de wintermaanden.

Zaterdag 17 mei 2014

- Van : Auxerre 200 m
- Naar : Arcy-Sur-Cure 200 m
- Afstand : 38 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 9 uur

Gisteren ben ik met de trein aangekomen in Auxerre en heb er de nacht doorgebracht in het Hérbergement Randonneurs. Het ligt iets buiten het centrum maar je kan er zelf koken en het is gelegen in een mooi park.

Auxerre is de hoofdstad van het departement Yonne (Bourgondië) en ligt aan de rivier Yonne. De belangrijkste industrieën zijn de handel in wijn uit Chablis, de textielindustrie en de houtindustrie.

De Yonne is een zijrivier van de Seine in Bourgondië en Île-de-France (Frankrijk). De rivier is 293 km lang en ontspringt in het massief van de Morvan. De monding in de Seine bevindt zich bij Montereau-Fault-Yonne.

De Yonne is bevaarbaar vanaf Auxerre. Het Bourgondisch Kanaal (geopend in 1832) verbindt de rivier met de Saône en het Canal du Nivernais (1843) met de Loire.

Nog 2.054 km staat er hier op een paaltje. Het lijkt veel maar in denk toch in Santiago de Compostela aan te komen in mei 2016.

De Yonne is het departement met het nummer 89. Frankrijk heeft 101 departementen, 96 in het moederland en 5 overzeese. Departementen in Frankrijk zijn wat te vergelijken met onze Belgische Provincies. Deze departementen werden in 1922 alfabetisch genummerd.

Ik zit hier nog altijd volop in de wijnstreek Chablis. De grond bestaat uit een mengsel van kalk, klei en fossiele mosselen. Het valt me op dat sommige percelen geheel bedekt zijn met stenen en anderen niet. Ik vermoed dat dit te maken heeft met het creëren van het smaakverschil.

Langs bermen staat de iris in bloei. Het is een plant die houdt van zonnige en ietwat drassige plaatsen. Het is een kruipende knolachtige wortelstok die tot 1 meter hoog kan worden.

Het dorpje Irancy komt in zicht. Ook hier is de productie van wijn de belangrijkste economische bedrijvigheid. In tegenstelling tot Chablis, waar men witte wijn produceert, heeft Irancy overwegend rode wijn.

De wijnen uit Irancy zijn lekker en houden het midden tussen een rode wijn uit de Anjou en een rode Bourgogne. Als je van een wijn houdt die naar frambozen smaakt, dan wordt de 'Irancy' je vriendje! Het is ook nog eens een wijn die je jaren kan laten liggen en heerlijk is bij rood vlees of een stukje wild.

Dit wijnbouwgebied wordt vaak bedreigd door de vorst en dit tot ver in de maand mei. Er zijn twee technieken ter bestrijding van de vorst. De eerste is gebaseerd op het verwarmen door middel van oliekachels die men tussen de rijen wijnranken plaatst. De tweede techniek bestaat uit het besproeien van de wijnranken met water, waardoor een ijslaag de jonge ranken voor verdere afkoeling beschermt.

Irancy ligt in een dal en wordt omringd door heuvels die in de vorm van een hoefijzer om het dorp heen liggen. Irancy telt ongeveer 20 wijnboeren. De druiven die van alle steeltjes zijn ontdaan, worden op traditionele wijze vergist en vervolgens gedurende 15 tot 18 maanden gerijpt in eikenhouten vaten.

Het schilderachtige dorpje Cravant bezit nog steeds de witte toren van het vroegere belfort. Ook een oorlogsbunker heeft men bewaard in het centrum van het dorp.

Mijn weg gaat door de vroegere doorgangspoort van Cravant naar Irancy. Tot hertoe heb ik al prachtig wandelweer gehad, zonnig, droog en niet te warm.

Eeuwenoude wasplaatsen vindt men hier nagenoeg in ieder dorp. Sommige vrouwen maken hier ook nog steeds gebruik van.

Wijngaarden verminderen nu in aantal. Bossen en landbouwgrond domineren nu meer en meer het panorama.

Bij het binnenkomen van Accolay herinnert een kunstwerk in keramiek ons aan de beroemde pottenbakkers van Accolay. Na de oorlog, tussen ongeveer 1945 en 1983 was er een kolonie keramiekkunstenaars actief die moderne, artistieke keramiek produceerden. Het is nu een charmant dorpje aan de samenloop van de Cure en de Yonne.

Ik wou vandaag eigenlijk eindigen in het dorpje Lucy-Sur-Cure omdat daar een gîte is maar buiten die gîte is er niets. Ik stap dan nog maar één uurtje verder tot het volgende dorp Bessy-Sur-Cure waar meer mogelijkheden zijn.

In Arcy-Sur-Cure is een gîte maar deze wordt geheel afgehuurd door een groep en ik kan er dan ook niet terecht. Er is ook een camping waar ik als pelgrim voor een vierde van de prijs (10 euro) een tent kan huren. Ik kan er ook warm eten krijgen waar ik gretig gebruik van maak.

Zondag 18 mei 2014

- Van : Arcy-Sur-Cure 200 m
- Naar : Vezelay 300 m
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

Mijn wandeltocht zet zich verder langs de muren van het kasteel van Arcy-Sur-Cure. Dit dorp is ook bekend voor zijn druipsteengrotten die door het publiek kunnen worden bezocht.

De schelp van de pelgrim komt meer en meer voor. Je treft ze aan langs omheiningen maar ook aan bomen en er worden er zelfs aan verkeersborden gehangen.

De grotten van Saint-Moré bevinden zich in deze rotsen. Volgens een legende zou in de 20ste eeuw een pater met de naam Leleu, in afzondering in deze grotten hebben geleefd. Hij zou er vermoord zijn en zijn geest zou nog ronddwalen in de grot.